

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 14 päivänä heinäkuuta 2000

N:o 673—675

SISÄLLYS

N:o		Sivu
673	Valtioneuvoston asetus potilasvahinkolautakunnasta	1779
674	Valtioneuvoston asetus patenttiasetuksen muuttamisesta	1781
675	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus kahviuutteista ja sikuriuutteista	1784

N:o 673

Valtioneuvoston asetus potilasvahinkolautakunnasta

Annettu Helsingissä 6 päivänä heinäkuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun potilasvahinkolain (585/1986) 11 §:n 5 momentin ja 11 e §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 640/2000:

Asioiden käsittely lautakunnassa

1 §

Potilasvahinkolain (585/1986) 11 §:ssä tarkoitetulta potilasvahinkolautakunnalta pyydetään ratkaisusuositusta tai lausuntoa kirjallisesti.

2 §

Lautakunnan täysistunnossa on käsiteltävä 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilöstön ottamista ja vapauttamista koskevat asiat, 9 §:ssä tarkoitetut palkkioiden ja palkkaetujen perusteet, lautakunnan työjärjestystä, talousarviota, tilinpäätöstä ja tilintarkastajien valintaa koskevat asiat, tuomioistuimille annettavat lausunnot sekä potilasvahinkolain 11 a §:n 3 momentissa tarkoitetut sovelta-
missuositukset.

Täysistunto määrää hallintojaoston jäsenet ja varajäsenet sekä hallintojaoston esityksestä muiden jaostojen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, muut jäsenet ja varajäsenet. Myös lautakunnan varajäsen voidaan nimetä jaoston jäseneksi tai varajäseneksi.

Jos käsiteltävällä asialla on periaatteellista merkitystä tai jos se muusta syystä katsotaan aiheelliseksi, puheenjohtaja voi määrätä tai jaosto siirtää asian käsiteltäväksi täysistunnossa.

Täysistunto on päätösvaltainen, kun ko-

kouksen puheenjohtaja ja vähintään viisi muuta jäsentä tai varajäsentä ovat saapuvilla.

3 §

Täysistunto voi kutsua enintään lautakunnan toimikaudeksi kerrallaan pysyviksi asiantuntijoiksi henkilöitä, jotka edustavat potilasvahinkolautakunnan kannalta merkityksellistä tieteellistä tai muuta asiantunte-
musta.

Lautakunnalla on oikeus kuulla muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja asiantuntijoita sekä hankkia lausuntoja.

4 §

Jaostoon kuuluu puheenjohtaja ja kolme muuta jäsentä, joista yhden on oltava lääkäri. Jaosto on päätösvaltainen, kun kaikki jäsenet tai heidän varajäsenensä ovat saapuvilla.

5 §

Hallintoasioiden käsittelyä varten lautakunnassa on hallintojaosto. Hallintojaoston puheenjohtajana toimii lautakunnan puheenjohtaja ja hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtaja sekä muina jäseninä kolme lautakunnan jäsentä. Hallintojaosto on päätösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta jäsentä on saapuvilla.

6 §

Lautakunnan puheenjohtaja, päätoiminen lakimies ja lääkäri voivat yhdessä käsitellä asian:

- 1) jos asia on merkitykseltään vähäinen;
- 2) jos kysymys on asiasta, jossa lautakunnan käytäntö on vakiintunut; tai
- 3) jos on ilmeistä, ettei korvaussuositusta voida antaa.

Jos 1 momentissa mainitun asian käsitteleminen olennaisesti riippuu muusta kuin lääketieteellisestä kysymyksestä, puheenjohtaja ja päätoiminen lakimies voivat yhdessä käsitellä asian.

Lautakunnan henkilöstö

7 §

Lautakunnassa on päätoimisia tai sivutoimisia lakimiehiä ja lääkäreitä.

Lautakunnassa on myös toimistohenkilökuntaa.

Lautakunnan talous

8 §

Lautakunnan on vuosittain lokakuun loppuun mennessä annettava seuraavan vuoden toimintaansa koskeva talousarvioesitys Vakuutusvalvontavirastolle, jonka on Potilasvakuutuskeskukselta lausunnon pyydettyään vahvistettava lautakunnalle talousarvio marraskuun loppuun mennessä.

Vakuutusvalvontavirasto vahvistaa talousarviovuoden aikana tehtävät muutokset talousarvioon.

9 §

Lautakunnan jäsenet ja varajäsenet saavat palkkiota niiden perusteiden mukaisesti, jotka on vahvistettu talousarviossa. Lautakunnan täysistunto määrää asiantuntijoiden, lausunnonantajien, sihteerien ja toimistohenkilöstön palkkioiden ja palkkaetujen perusteet vahvistetun talousarvion puitteissa.

10 §

Lautakunnan tilikausi on kalenterivuosi.

Helsingissä 6 päivänä heinäkuuta 2000

Lautakunnan kirjanpidossa on noudatettava soveltuvin osin kirjanpitolakia (1336/1997) ja -asetusta (1339/1997).

Lautakunnan puheenjohtajan on huolehdittava siitä, että lautakunnan kirjanpito on lain mukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty.

Lautakunnan hallinnon ja tilien tarkastamista varten lautakunnalla on oltava kalenterivuodeksi kerrallaan valittu tilintarkastuslain (936/1994) 6 §:ssä tarkoitettu tilintarkastaja ja varatilintarkastaja. Tilintarkastajan on annettava lautakunnalle tilintarkastuskertomus huhtikuun loppuun mennessä.

Lautakunnan on toimitettava tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus Vakuutusvalvontavirastolle kesäkuun loppuun mennessä.

11 §

Lautakunnan toiminnasta aiheutuneet kustannukset jaetaan potilasvakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden kesken samassa suhteessa kuin ne osallistuvat Potilasvakuutuskeskuksen kustannusten maksamiseen.

Työjärjestys

12 §

Tarkemmat määräykset potilasvahinkolautakunnan toiminnasta annetaan työjärjestyksessä, jonka Vakuutusvalvontavirasto vahvistaa.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

13 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan potilasvahinkolautakunnasta 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu asetus (1488/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin. Nykyinen potilasvahinkolautakunta jatkaa kuitenkin toimikautensa loppuun.

Ministeri *Suvi Lindén*

Ylitarkastaja Pekka Koivisto

N:o 674

Valtioneuvoston asetus patenttiasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä heinäkuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä

kumotaan 26 päivänä syyskuuta 1980 annetun patenttiasetuksen (669/1980) 4 §:n 1—3 momentti, sekä

muutetaan 2 §, 17 §:n 2 momentti, 17 b §:n 1 momentti, 17 c §:n 2 momentti, 25 §:n 2 momentti, 25 a §:n 2 ja 4 momentti, 25 b §:n 3 momentti, 25 c ja 29 a §, 31 §:n 2 momentin 12 kohta, 33 §:n 3 momentti, 42 §:n 4 momentti, 50 §, 52 e §:n 2 momentti sekä 52 p §,

sellaisina kuin ne ovat, 2 § osaksi asetuksessa 505/1985, 17 §:n 2 momentti, 25 §:n 2 momentti, 25 a §:n 4 momentti, 25 c § ja 42 §:n 4 momentti viimeksi mainitussa asetuksessa, 17 b §:n 1 momentti, 25 a §:n 2 momentti, 25 b §:n 3 momentti, 29 a §, 31 §:n 2 momentin 12 kohta, 33 §:n 3 momentti ja 52 e §:n 2 momentti asetuksessa 246/1997, 17 c §:n 2 momentti asetuksessa 104/1996 sekä 52 p § asetuksessa 595/1994, seuraavasti:

2 §

Suomalaisessa patenttihakemuksessa tulee olla kirjelmä (*hakemuskirja*) liitteineen.

Hakemuskirjan on oltava hakijan tai hänen asiamiehensä allekirjoittama, ja siinä tulee olla:

1) hakijan nimi, kotipaikka ja osoite sekä, jos hakijaa edustaa asiamies, myös tämän nimi, kotipaikka ja osoite;

2) keksijän nimi ja osoite;

3) patenttihakemuksessa tarkoitetun keksinnön lyhyt ja asiallinen nimitys;

4) jos useat yhdessä hakevat patenttia, ilmoitus siitä, kuka heistä on oikeutettu tai, jos hakijat käyttävät asiamiestä, kenet he yhteisesti ovat valtuuttaneet ottamaan kaikkien puolesta vastaan patenttinviraston ilmoitukset;

5) jos hakemukseen kuuluu patenttilain 8 a §:n mukainen biologisen materiaalin talletus, ilmoitus tästä;

6) ilmoitus hakemuskirjan liitteistä.

Hakemuskirjaan on liitettävä:

1) keksinnön selitys ja siihen kuuluva, keksinnön havainnollistamiseksi tarpeellinen piirustus, patenttivaatimukset ja tiivistelmä;

2) jos hakija ei ole keksijä tai ei ole tehnyt keksintöä yksin, lausunto, jossa näytetään toteen hakijan oikeus keksintöön.

Hakijaa edustavan asiamiehen on osoitettava valtuutuksensa, jollei asiamiestä ole valtuutettu hakemuskirjassa.

Hakemusta tehtäessä on suoritettava vahvistettu hakemusmaksu.

17 §

— — — — —
Jos patenttihakemukseen kuuluu patenttilain 8 a §:n mukainen biologisen materiaalin talletus, hakijan tulee hakemuskirjan liitteenä esittää biologisen materiaalin tunnusmerkeitä kaikki oleelliset tiedot, jotka ovat hakijan tiedossa.

17 b §

Jos biologinen materiaali on talletettu, hakijan tulee ilmoittaa patenttinvirastolle kirjallisesti 16 kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty tai, jos etuoikeutta pyydetään, siitä päivästä, josta etuoikeutta on pyydetty, mihin talletuslaitokseen talletus on

tehty ja minkä numeron talletuslaitos on talletukselle antanut. Kansainvälisestä patenttihakemuksesta tiedot voidaan antaa samassa määräjassa 8 §:n 2 momentissa tarkoitettulle kansainväliselle toimistolle.

17 c §

Uusi talletus tulee tehdä kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tallettaja on vastaanottanut kansainväliseltä talletusviranomaiselta ilmoituksen, ettei aikaisemmin tehdystä talletuksesta enää ole saatavissa näytettä. Jos laitos on lopettanut toimintansa talletuksessa tarkoitettun biologisen materiaalin kansainvälisenä talletusviranomaisena tai lakannut suorittamasta Budapestin sopimuksen mukaisia tehtäviään, eikä tallettaja ole saanut tästä ilmoitusta kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun kansainvälinen toimisto on julkaissut tiedon asiasta, uusi talletus voidaan kuitenkin tehdä yhdeksän kuukauden kuluessa sanotusta julkaisemisesta. Muiden talletuslaitosten osalta edellä mainittu määräaika uuden talletuksen tekemiselle alkaa, kun Euroopan patenttivirus on julkaissut vastaavan tiedon asiasta.

25 §

Patenttilain 22 §:n 4 momentin mukaisessa kuulutuksessa tulee ilmoittaa hakemuksen numero ja luokka, tekemispäivä, alkupäivä, jos se on muu kuin tekemispäivä, keksinnön nimitys sekä hakijan ja keksijän nimi ja osoite. Jos etuoikeutta on pyydetty, kuulutuksessa on ilmoitettava myös, missä aikaisempi hakemus, johon vedotaan, on tehty, sekä tämän hakemuksen tekemispäivä ja numero. Jos hakemukseen liittyy biologisen materiaalin talletus, siitä tulee ilmoittaa kuulutuksessa. Jos hakija on patenttilain 22 §:n 7 momentin perusteella pyytänyt, että biologisen materiaalin näyte luovutetaan ainoastaan erityiselle asiantuntijalle, myös siitä ilmoitetaan kuulutuksessa.

25 a §

Näytettä haluavan on annettava patentinhakijalle tai patentinhaltijalle sitoumus olla käyttämättä mitään talletettua biologista materiaalia tai siitä saatavaa materiaalia sisäl-

tävää näytettä muuhun kuin tutkimustarkoituksiin ja olla luovuttamatta mitään talletettua biologista materiaalia tai siitä saatavaa materiaalia sisältävää näytettä kenellekään toiselle ennen kuin hakemus on lopullisesti ratkaistu tai, jos patentti myönnetään, ennen kuin patentti on lakannut olemasta voimassa, jollei patentinhakija tai patentinhaltija nimenomaan luovu tästä sitoumuksesta.

Sama vakuutus, joka säädetään annettavaksi näytteestä, tulee antaa sitoumuksessa myös sellaisesta näytteestä johdetusta biologisesta materiaalista, jossa ovat säilyneet keksinnön käyttämisen kannalta oleelliset talletetun biologisen materiaalin tunnusmerkit.

25 b §

Jos näyte voidaan luovuttaa ainoastaan erityiselle asiantuntijalle, näytettä pyydetessä tulee ilmoittaa tehtävään käytettävä asiantuntija. Pyyntöön tulee liittää asiantuntijan patentinhakijalle antama kirjallinen sitoumus olla käyttämättä näytettä muuhun kuin tutkimustarkoituksiin ja olla luovuttamatta näytettä kenellekään toiselle ennen kuin keksinnölle myönnetty patentti on lakannut olemasta voimassa tai ennen kuin 20 vuotta on kulunut patenttihakemuksen tekemispäivästä, jos hakemus on ratkaistu lopullisesti sen johtamatta patenttiin. Tämän sitoumuksen tulee koskea myös näytteestä saatavaa biologista materiaalia sekä näytteestä johdettua biologista materiaalia, jossa ovat säilyneet keksinnön käyttämisen kannalta oleelliset talletetun biologisen materiaalin tunnusmerkit.

25 c §

Sen estämättä, mitä 25 a ja 25 b §:ssä säädetään patentinhakijalle tai patentinhaltijalle annettavasta sitoumuksesta, johdettu biologinen materiaali voidaan tallettaa uuden patentin hakemista varten.

29 a §

Jos patenttiviruslainen katsoo, että patentti voidaan myöntää, viranomaisen tulee ennen patenttilain 19 §:n 1 momentin mukaisen ilmoituksen tekemistä lähettää hakijalle asiakirjat, jotka osoittavat, missä muodossa viranomaisen aikoo patentin myöntää. Patenttiviruslainen voi tällöin kehottaa

hakijaa patenttilain 15 §:n mukaisesti antamaan lausumansa ja palauttamaan asiakirjat viranomaiselle määrätyn ajan kuluessa.

31 §

Patenttijulkaisussa on ilmoitettava:

12) jos hakemukseen kuuluu biologisen materiaalin talletus, ilmoitus siitä laitoksesta, jossa talletus on, sekä numero, jonka laitos on talletukselle antanut;

33 §

Jos väitteentekijää edustaa asiamies, on tämän osoitettava valtuutuksensa.

42 §

Jos patenttiviranomainen on saanut 17 b §:n 3 momentin mukaisen ilmoituksen talletuksen siirrosta tai 17 c §:n 3 momentin mukaisen uudesta biologisen materiaalin talletuksesta annetun kuitin, siirrosta tai uudesta talletuksesta on tehtävä merkintä rekisteriin.

Helsingissä 13 päivänä heinäkuuta 2000

Ministeri *Satu Hassi*

50 §

Patentinhakijalla, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Euroopan talousalueella asuva asiamies, joka on oikeutettu edustamaan häntä patenttivirastossa hakemusta koskevista asioista.

52 e §

Hakemuskirjan on oltava hakijan tai hänen asiamiehensä allekirjoittama, ja sen tulee sisältää 52 d §:ssä tarkoitetun neuvoston asetuksen 8 artiklassa säädetyt tiedot. Jos useat yhdessä hakevat lisäsuojatodistusta, hakemuskirjassa tulee lisäksi olla ilmoitus siitä, kuka heistä on oikeutettu tai, jos hakijat käyttävät asiamiestä, kenet he yhteisesti ovat valtuuttaneet kaikkien puolesta ottamaan vastaan patenttiviraston ilmoitukset.

52 p §

Lisäsuojatodistuksen hakijalla ja haltijalla, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Euroopan talousalueella asuva asiamies siten kuin patenttilain 12 ja 71 §:ssä säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 2000.

Nuorempi hallitussihteeri Markku Jänkälä

N:o 675

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus kahviuutteista ja sikuriuutteista

Annettu Helsingissä 6 päivänä heinäkuuta 2000

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston 22 päivänä helmikuuta 1999 antama direktiivi kahviuutteista ja sikuriuutteista (1999/4/EY).

2 §

Soveltamisala

Tämä asetus koskee liitteessä määriteltyjä kahvi- ja sikuriuutteita.

Tämä asetus ei koske ”café torrefacto soluble”-valmisteita.

2 luku

Koostumus ja pakkausmerkinnät

3 §

Valmisteen nimi

Liitteessä mainittuja nimiä saa käyttää vain liitteessä määritellyistä valmisteista ja niitä on käytettävä pidettäessä kaupan näitä valmisteita.

Nimeä on täydennettävä asianmukaisella maininnalla ”tahna” tai ”tahnamainen” tai ”neste” tai ”nestemäinen”.

Nimeä saa täydentää maininnalla ”tiiviste”, jos nestemäisessä kahviuutteessa on kahvipohjaista kuiva-ainetta yli 25 painoprosenttia tai nestemäisessä sikuriuutteessa sikuripohjaista kuiva-ainetta yli 45 painoprosenttia.

4 §

Muut pakkausmerkinnät

Sen lisäksi mitä elintarvikkeiden pakkausmerkinnöistä on muualla säädetty on kahviuutteen ja sikuriuutteen pakkaukseen tehtävä seuraavat merkinnät:

1) maininta ”kofeiiniton”, sellaisiin kahviuutteisiin, joissa vedetöntä kofeiinia on enintään 0,3 painoprosenttia kahvipohjaisesta kuiva-aineesta. Merkinnän tulee näkyä yhtä aikaa valmisteen nimen kanssa;

2) maininta ”käytetty...”, ”säilötty...” ”lisätty...” tai ”paahdettu...” yhdessä käytetyn sokerityypin nimen kanssa nestemäisiin kahvi- ja sikuriuutteisiin. Merkinnän tulee näkyä yhtä aikaa valmisteen nimen kanssa;

3) kahvipohjaisen kuiva-aineen vähimmäispitoisuus tahnamaisiin ja nestemäisiin kahviuutteisiin ja vastaavasti sikuripohjaisen kuiva-aineen vähimmäispitoisuus tahnamaisiin ja nestemäisiin sikuriuutteisiin. Pitoisuus on ilmoitettava painoprosentteina valmiista tuotteesta.

3 luku

Erinäisiä säännöksiä

5 §

Viittaussäännös

Tämän asetuksen rikkomisen seuraamuksista säädetään elintarvikelaissa.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2000.

Helsingissä 6 päivänä heinäkuuta 2000

Ministeri *Kimmo Sasi*

Tällä asetuksella kumotaan eräiden elintarvikkeita koskevien Euroopan yhteisöjen direktiivien täytäntöönpanosta 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun kauppaja teollisuusministeriön päätöksen (1312/1993) 1 §:n 11 kohta.

Tämän asetuksen vastaisten valmisteiden pitäminen kaupan on kielletty 13 päivästä syyskuuta 2001, kuitenkin siten, että valmis- teet, joiden pakkausmerkinnät on tehty ennen mainittua päivää, saa myydä loppuun, jos pakkausmerkinnät on tehty tämän ase- tuksen voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Ylitarkastaja Mirja Hynönen

VALMISTEIDEN NIMET, MÄÄRITELMÄT JA OMINAISUUDET

1. ”Kahviuute”, ”liukoinen kahviuute”, ”liukoinen kahvi” tai ”pikakahvi”

tiiviste, joka on saatu paahdetuista kahvipavuista vedellä uuttamalla ilman happo- tai emäshydrolyysiä. Kahviuute saa sisältää ainoastaan kahvin liukenevia ja aromaattisia aineksia sekä liukenemattomia kahviöljyjä ja sellaisia liukenemattomia ainesosia, joita on teknisesti mahdoton poistaa. Valmisteiden hiilihydraattipitoisuuksien määrittämisessä on käytettävä testattuja ja tieteellisesti luotettavia elintarvikevalvonnan järjestämisestä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (710/1996) mukaisia menetelmiä.

Kahvipohjaisen kuiva-ainepitoisuuden tulee olla

a) kuivatussa kahviuutteessa vähintään 95 painoprosenttia;

b) tahnamaisessa kahviuutteessa 70—85 painoprosenttia;

c) nestemäisessä kahviuutteessa 15—55 painoprosenttia.

Kuivattu ja tahnamainen kahviuute saa sisältää yksinomaan kahvista uuttamalla saatuja aineita.

Nestemäinen kahviuute saa sisältää sokeita, joko paahdetuina tai paahtamattomina, korkeintaan 12 painoprosenttia.

2. ”Sikuriuute”, ”liukoinen sikuri” tai ”pikasikuri”

tiiviste, joka on saatu paahdetusta sikurista vedellä uuttamalla ilman happo- tai emäshydrolyysiä.

Sikurilla tarkoitetaan sikurikasvin (*Cichorium Intybus L.*), ei kuitenkaan lehti- eikä salaattisikurin, sopivalla tavalla puhdistettuja, kuivattaviksi ja paahdettaviksi tarkoitettuja juuria, joita tavallisesti käytetään juomien valmistuksessa.

Sikuripohjaisen kuiva-ainepitoisuuden tulee olla:

a) kuivatussa sikuriuutteessa vähintään 95 painoprosenttia;

b) tahnamaisessa sikuriuutteessa 70—85 painoprosenttia;

c) nestemäisessä sikuriuutteessa 25—55 painoprosenttia.

Kuivattu ja tahnamainen sikuriuute saa sisältää enintään yhden painoprosentin verran muusta kuin sikurista peräisin olevia aineita.

Nestemäinen sikuriuute saa sisältää sokeita, joko paahdetuina tai paahtamattomina, korkeintaan 35 painoprosenttia.